

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 1/09-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 21. januára 2009 predbežne prerokoval návrh Krajského súdu v Bratislave, zastúpeného predsedníčkou senátu JUDr. M. V., na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) a čl. 130 ods. 1 písm. d) Ústavy Slovenskej republiky a podľa § 18 ods. 1 písm. d) v spojení s § 37 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov o súlade § 9 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1, čl. 13 ods. 2, 3 a 4, čl. 19 ods. 1 a 3, čl. 22 ods. 1 a čl. 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, za účasti vlády Slovenskej republiky ako vedľajšej účastníčky zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, a takto

r o z h o d o l :

- 1 .Návrh Krajského súdu v Bratislave p r i j í m a na ďalšie konanie.
- 2 .Mgr. A. K. a Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky postavenie vedľajšieho účastníka n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 20. decembra 2007 doručený návrh Krajského súdu v Bratislave, zastúpeného predsedníčkou senátu JUDr. M. V. (ďalej aj „navrhovateľ“ alebo „krajský súd“) na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) a čl. 130 ods. 1 písm. d) Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa § 18 ods. 1 písm. d) v spojení s § 37 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) o súlade § 9 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 13 ods. 2, 3 a 4, čl. 19 ods. 1 a 3, čl. 22 ods. 1 a čl. 26 ods. 4 ústavy.

Podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) ústavy rozhoduje ústavný súd o súlade zákonov s ústavou, s ústavnými zákonmi a s medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom.

Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak osoby uvedené v § 18 ods. 1 písm. a) až písm. f) dospejú k názoru, že právny predpis nižšej právnej sily nie je v súlade s právnym predpisom vyššej právnej sily, môžu podať ústavnému súdu návrh na začatie konania.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, pričom skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť bez ústneho pojednávania.

Z citovaného čl. 125 ods. 1 písm. a) ústavy vyplýva, že je v právomoci ústavného súdu preskúmavať súlad zákonov s ústavou. Okruh aktívne legitimovaných osôb na podanie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov v nadväznosti na čl. 130 ods. 1 ústavy ustanovuje § 18 ods. 1 písm. a) až písm. f) a § 19 zákona o ústavnom súde. V tejto súvislosti ústavný súd konštatuje, že návrh v zastúpení krajského súdu podala predsedníčka senátu JUDr. M. V. v súvislosti s jeho rozhodovacou činnosťou vo veci vedenej krajským súdom pod sp. zn. 1 S 165/2007, návrh teda podala oprávnená osoba, pričom v súlade s § 109 ods. 1 písm. b) druhou vetou Občianskeho súdneho poriadku bolo uvedené konanie uznesením krajského súdu č. k. 1 S 165/07-46 z 10. decembra 2007 prerušené. Podľa zistenia ústavného súdu predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť 27. decembra 2007.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde predbežne prerokoval návrh navrhovateľa na neverejnom zasadnutí pléna a dospel k názoru, že návrh spĺňa náležitosti ustanovené v § 20 a § 37 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ako aj procesné podmienky, za ktorých ústavný súd môže vec prerokovať a rozhodnúť o nej. Na základe týchto skutočností ústavný súd rozhodol o prijatí návrhu na ďalšie konanie (§ 25 ods. 1 a 3 zákona o ústavnom súde).

Navrhovateľ označil v návrhu na začatie konania ako vedľajších účastníkov Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo spravodlivosti“) a Mgr. A. K., ktorí sú účastníkmi súvisiaceho konania vedeného krajským súdom pod sp. zn. 1 S 165/07.

Ústavný súd nemá pochybnosti tom, že ministerstvo spravodlivosti, ktoré je v súvisiacom konaní v procesnom postavení žalovaného, ako aj Mgr. A. K., ktorá je v označenom konaní pred krajským súdom žalobkyňou, majú právny záujem na výsledku tohto konania pred ústavným súdom, avšak vzhľadom na ustanovenie § 21 ods. 2 zákona o ústavnom súde je nútený konštatovať, že im postavenie vedľajšieho účastníka nemôže priznať.

Podľa § 21 ods. 2 zákona o ústavnom súde vedľajšími účastníkmi konania sú osoby, ktorým toto postavenie priznáva tento zákon, ak sa tohto postavenia nevzdajú. Majú v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastníci konania, konajú však iba sami za seba.

Podľa § 37 ods. 2 zákona o ústavnom súde v konaní o súlade právnych predpisov je totiž postavenie vedľajšieho účastníka konania priznané iba vláde Slovenskej republiky zastúpenej ministerstvom spravodlivosti.

Aj keď § 31a zákona o ústavnom súde ustanovuje v prípadoch, ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, primerané použitie Občianskeho súdneho poriadku (alebo Trestného poriadku), neznamená to, že do rozhodovacej činnosti ústavného súdu možno bez ďalšieho vnášať jednotlivé inštitúty Občianskeho súdneho poriadku. Ustanovenie § 21 ods. 2 zákona o ústavnom súde predstavuje totiž vo vzťahu k § 31a zákona o ústavnom súde lex specialis, pričom, ako už bolo uvedené, sa podľa § 37 ods. 2 postavenie vedľajšieho účastníka v konaní o súlade právnych predpisov priznáva iba vláde Slovenskej republiky zastúpenej ex lege ministerstvom spravodlivosti.

Vzhľadom na uvedené rozhodol ústavný súd, pokiaľ ide o subjekty označené navrhovateľom za vedľajších účastníkov predmetného konania, tak ako to je uvedené v bode 2 výrokovej časti tohto uznesenia.

Podľa ustanovenia § 32 ods. 1 zákona o ústavnom súde sa k bodu 2 výroku tohto uznesenia pripája odlišné stanovisko sudcu Milana Ľalíka.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. januára 2009